

Учител

Един Учител има в света.

Един е Учителят, Който носи истинското Знание. Той има много проявления в Живота, но по същина е само един. Намери ли човек един от моментите на Неговата проява, едновременно с това ще намери и себе си.

Закон е: като намериш единия Учител, като намериш Бога, ще намериш и себе си. А да видиш Бога, да видиш и себе си, това е най-свещеният момент в Живота. За този именно момент човек живее.

Учител в света може да бъде само Бог. И когато Христос казва на учениците Си: „Един е вашият Отец“, той подразбира Великия, Единия Учител.

Учителят - това е Бащата. Бог се превръща в Баща и взема известно отношение към нас по закона на Мъдростта. Ето защо под *Учител*, в универсален смисъл на думата, ние подразбираме великата Божия Мъдрост, която внася истинското Знание в света, която внася всички нови идеи, всички нови форми, всички нови чувства и импулси в Живота.

И така, един е Великият Учител в света, макар и много да са неговите проявления. Защото казал съм ви и пак ви казвам: едно е знанието, една е светлината. Но знанието от едно място не идва и светлината през един прозорец не влиза. Неизброими са пътищата на знанието, неизброими са прозорците на светлината.

Всеки, който е натоварен с мисията да изяви на хората Истината, не говори от свое име. Той говори от името на Единия Учител. Затова Христос казва: „Аз не дойдох в света да сторя Моята воля, а волята на Оногоя, който Ме е проводил.“ Всеки истински Учител, всеки Помазаник Божи е

изпратен със специална мисия на Земята. И тъй както човешките закони, които са, в края на краищата, отражения на законите в Духовния свят, изискват от обикновените преподаватели известен ценз, за да могат да встъпят в длъжност, така е и в Духовния свят. Може да бъде Учител само онзи, който е осенен и помазан от Божия Дух. Който не е осенен от Божия Дух, няма право да учителства. Защото ще престъпи Божествен закон.

Не мислете, че Учителите не са се учили. Те са минали школите на физическия, Духовен и Божествен свят и са имали откровението на целия Космос. Те познават вътреш-

ните закони на Природата, познават устройството на света, познават устройството на човека, неговия път на развитие и великото му предназначение. Те познават онези строго определени отношения между неговия Дух и душа, между неговия ум и сърце. И затова само те единички могат истински да го ръководят по пътя на неговото развитие.

Но вие ще попитате: „Как можем да познаем един Учител?“ Познаването на Учителя е чисто духовен процес. Учителят не може да се яви на физическия свят като завършен акт. Той не може да дойде и като някакво външно явление в живота. Учителят идва като вътрешна, разумна проява в човека. Затова отвътре става познаването на Учителя - в душата на ученика. Мнозина възприемат известни мисли по внушение и мислят, че това е техният Учител, който им говори отвътре. Има обаче грамадна разлика между вътрешния говор на Учителя и внушението. Внушението е един акт на насилие. Говорът на Учителя е свободен акт.

продължава на стр. 2

Дни и на отворените врати

Училище „Изгрев“ е първото, в което комплексно ще се прилагат методите на Слънчевата педагогика. То отвори врати на 30 май за всички родители и деца, пожелаели да го разгледат. Подготвената програма целеше да се пресъздаде един учебен ден, за да се усетят по-добре създадената среда, атмосферата, методите, които се прилагат.

Денят започна с утринни упражнения и Паневритмия под звуците на цигулка, флейта и китара. Последва разговор за Слънчевата педагогика и за организацията на учебния процес. След обмена на информация дойде ред и на игрите. Както в ДШ „Бялото кокиче“, така и в училище „Изгрев“ всички се включват в тях - деца, учители, родители.

Музиката е основа на Слънчевата педагогика, тя подпомага развитието на добродетелите, дарбите и способностите на децата, създава нагласа и вдъхновение за учене, подпомага преодоляването на негативни състояния. Предвидено е музиката да се прилага в обучението по всички предмети и при всички занимания. И в деня на отворените врати тя присъстваше навсякъде, започна като музикален поздрав, после по време на Паневритмията, звучеше също и в творческото ателие, и в музикалната стая, където децата опитаха различните инструменти: цигулка, китара, флейта, ударни инструменти, пиано. Дори и родителите се включиха в заниманията.

Отворени врати на училище „Изгрев“

Творческото ателие заема централно място в училището. Това е мястото, където децата могат да проявяват, развиват и обогатяват талантите си; да придобиват нови опитности. През този ден ателието се изпълни с красиви рисунки, фигурки, чудесни символи; преобладаваха слънцата, пъстротата на природата; кипеше свободата на творческото изображение.

Децата колективно изработиха обща художествена композиция. Видяхме, че когато се включат няколко детски ръце, може да се образува цяла вселена. И като се вгледаме в тяхното творчество, виждаме, че тук не се бърза - всичко върви някак подредено, а до всяко цвете, до всяко живо същество има ангел или слънце, които се усмихват. Навсякъде блика надеждата, че доброто е във всичко и във всеки.

На 27 юни от 17 до 20 часа ОУ „Изгрев“ за втори път отвори врати за родители и деца, за да представи отново и в още по-завършен вид условията и възможностите, с които то разполага: творческото ателие, музикалната стая, интерактивни дъски, двора на училището, удобен за игра и упражнения. Също така и да представи пред родителите въпроси, свързани със същината на Слънчевата педагогика, организацията на учебните занимания, творческото развитие на децата, приема през новата учебна година.

продължава на стр. 7

Детски събор в Ксилифор

Тази година приятели от Великотърновската група за втори път имахме щастието да сме домакини на традиционния детски събор, който се провежда на 13 и 14 юни в местността Ксилифор. Това бяха два прекрасни слънчеви дни, изпълнени с детски смях, игри и забавления сред великолепна природа. Пристигнаха малки, по-големи и още по-големи гостенчета от Русе, Търговище, Варна, София, Русе, Шумен и Разград.

Денят ни започна с деветте гимнастически упражнения, дадени от Учителя на Милка Периклиева за тониране на най-малките деца. Ето какво разказва Милка Периклиева за тях:

„По онова време пишех втората част на сборника си „Игри и песни за деца“. Имах желание да включа някои от упражненията или песните на Учителя, но се чувствах задължена да поискам позволение му за това. И така, отидох на Изгрева. Пред приемната му има-

ше приятели. Дойде и моят ред.

- Учителю, ще разрешите ли да включа някои от упражненията Ви в моя сборник или на някои от песните Ви да сложа движения?

- Кога ще се печатна книгата? - беше първият ми въпрос.

- По всяка вероятност след един месец.

- Ще ти дам специални упражнения.

След тези думи той затвори очите си за няколко минути. Наблюдавах учудена: какво става? Мислеше ли Учителя или бе задрямал, уморен? Не

можех да разбера, стоях, без да мърдам. След малко той ме погледна, стана от стола си и каза:

- Пиши!

И самият той започна да прави ритмични, плавно упражнения, като обясняваше:

- Всяко движение е привличане на сили. Ако движенията се извършват правилно, с необходимия ритъм, те ще развият много добродетели у децата. Това е за щедрост... Движенията ще привлекат известни Същества на светлината, на любовта, на милосърдието, на вярата...

По този начин Учителя

ми демонстрира девет упражнения и аз ги записах. След това поиска да ги изиграя и едновременно да чета написаното. Благодарих му, казвайки, че те са лесни и приятни.

- А какво име да сложа за техен автор: „Бейнса Дуно“ или само „Учителя“?

- Първо ги опитай с децата. Виж дали ще им харесат и как ще ги играят. Въпросът за авторството не е важен. Няма нужда да пишеш автор. Източникът е един. Ако хората достигат винаги този източник, ще пият чиста вода. Движения и ритъм - това е хармония на сили. Ритмични движения при акомпанимент на музика могат да извършат чудеса!

Благодарение на Дочка Михова и децата от Търновската група имахме и музикален съпровод за песничката, с която започват упражненията.

„По двама все напред...“ - пееха децата и бодро маршируваха под звуците на цигулките.

продължава на стр. 7

Влиянието на музиката в живота

(ЕСЕ ПО ТЕМА, ЗАДАДЕНА ОТ УЧИТЕЛЯ)

„Цялата природа е пълна с красота и хармония, с песен и живот.“
Учителя („Качества и линии на красотата“)

Дори не мога да си представя какво би бил животът без музика. Та тя е навсякъде в природата - в шепота на тревите и листата, в повея на вятъра, в ромоленето на водата, в песента на дъждовните капки, в птичите трели на изгрев слънце... Ние просто сме потопени в нейната животворяща хармония. Без нея животът би бил глуха, бесплодна и безотрадната пус-тиня.

През целия си живот съм се чувствала свързана с музиката по един необясним начин, въпреки че никога не съм се занимавала професионално с нея, а само любителски и то доста несериозно, уви! Но може би в предишен живот съм била в по-тесни отношения с нея, защото винаги ме е вълнувала по един невероятен начин. Доскоро си мислех, че огромната ми любов, и дори пиетет към музиката са, за жалост, несполделени, защото Бог не ме е дарил с талант в това най-велико (за мен!) изкуство, но най-после прозрях, че съм щедро възнаградена за своята любов и преклонение (при това умножено по три) чрез децата ми. Защото: „От Господа стана това и чудно е в нашите очи“... как тъй три певици са се родили в семейство, където нито един от родителите не притежава музикални заложби, които да предаде на децата си по генетичен път?!

Музика, музика, музика... Музика за ушите, музика за сърцето, музика за душата... Има музика, която сякаш насища въздуха около мен с цветове; цветове-звуци, които пораждат съновидения и ме понасят като безплътна сянка на своите криле, за да ме издигнат до Небесните селения (музиката на Сен-Санс, на Григ, на Елгар). Сякаш

пее самата ми душа, окъпана в лъчите на слънцето. Има музика, която докосва най-нежните струни на душата ми и изтръгва оттам една почти безлезна лиричност. Музика, която ми „говори“ като най-близък приятел, който съпреживява болката и възжеланията ми заедно с мен; музика, която придава форма и очертания на моите блянове и ги прави почти реално осезаеми и досегаеми (ноктюрните на Шопен, излезли изпод пръстите на Рубинщайн или Вайсенберг). Има музика, която отприщва най-съкровени ми емоции, която ме разтърсва из основи (Реквиема на Моцарт). Тя сякаш преобръща душата ми и предизвиква у мен истински емоционален и духовен катарзис. Има музика, която ме покорява завинаги, защото е въплъщение на абсолютната Красота!

Музиката е магия! Особено когато я слушаш на живо! Обичам магията на живото изпълнение заради две неща: първото е усещането, което ми създава диригентът. Когато е наистина добър (като Йордан Камджалов), той просто изживява музиката на сцената. Съвсем осезателно чувствам как музиката „сли-

за“ от нейните небесни селения, как той я улавя като някаква свръхчувствителна антена, как тя преминава през него и се индивидуализира, сякаш полага своя ех libris върху творбата на композитора. Като че ли виждам вълните от вибрации, които еманират от ръцете му към изпълнителите, а те ги улавят във въздуха и чрез своите инструменти ги материализират в звуци.

Второто е завладяващият емоционален контакт, който се създава между изпълнителя и публиката, особено когато той е виртуоз от класа, с каквито малка България може с право да се гордее. Малко е да се каже, че това е едно магнетично привличане, подобно на любов от пръв поглед! Колко хора са в състояние да спрат дъха на хиляда души, събрани в една зала; да установят контакт с душата на всеки един поотделно? Само музиката е в състояние да направи това чудо, защото нейните посредници - гениалните композитори, великите певци и музиканти - са не просто магьосници, владеещи до съвършенство своето изкуство - те са преди всичко проводници на Божественото, те са посланици на Ангелския свят! Зато-

ва талантливият изпълнител е способен да завладее душите на толкова хора, да черпи от тях енергията и вдъхновението, необходимо му за алхимичния процес на творческия акт, но и да им връща стократно тази енергия и вдъхновение, филтрирани през най-фината материя на Божественото - музиката.

Но има една Музика, която завинаги е записана в сърцето ми с главно „М“. Музиката на Учителя, която дори когато не се изпълнява от виртуозни певци и инструменталисти, а се пее или свири от любители непрофесионалисти е невероятно вълнуваща и дълбоко затрогваща - за мен! Защото не е просто музика за душата, а е Музика на Душата - на Великата Космична Душа! Пленителна и вълшебна, мистична и неразгадаема, Музиката на Учителя е наистина магическа, защото тя идва от най-висшите сфери на Божествения свят, откъдето идва и Учителя! Нейната мелодия и хармонията ѝ са неподвластни на законите на класическата музика, защото извира от дълбините на вселената.

Това е Музика, чрез която сам Бог говори на душата ми! Неговите „сладки думи“ се изливат в най-нежните и чисти звуци, чиито вибрации карат сърцето ми да трепти в едно с пулса на Вселената. Те вливат в мен благодат и светла радост, пречистват ме и ме извисяват, изпълват ме с щастливо блаженство и с благодарност към Създателя.

Тази музика беше истинско откровение за мен преди години, защото ми помогна да осъзная своята душа като инструмент във Великия оркестър на Бога, а себе си като музикант в огромния мегаполифоничен оркестър, пресътворяващ Божествения ред и хармония тук, на Земята. Защото цялата вселена е един магически орган, който изтръгва звуци от партитурата на това велико произведение, наречено Живот, чийто Композитор остава невидим и непознаваем за нас. И защото душата на всеки човек е тръба от този вселенски орган, който е звучал, звучи и винаги ще звучи в неръководения Храм на Бога.

Петра

Концерт

Слушай, душе, гласа на цигулката - тези тонове светли и живи - днес пред Бога за пръв път си булката, на която младоженецът свири...
Хайде, вече свали си воалите, пригответи се, незнайна, да цъфнеш и да вдъхнеш надежда на слабите, щом ухание свежо разпръснеш...
Слушай, душе, гласа на цигулката - тези тонове светли и живи - днес от твоя Отец си целуната...
Чуй небето как пее и свири!

Антония Йорданова

*

Свещена музика от багри е Изгревът на Твоя ден. Какво велико, вечно Раждане! Мигът да е благословен! Мигът, във който Любовта отправя тиха ласка нежна към теб, към мен и към света, и към Вселената безбрежна. Свещенодействия всеки лъч във Живия Божествен Храм. Душа, какъв велик урок поднася ти Творецът сам!

Божана Писарева

Музиката - това е дихание на съзнанието. Чрез музиката човешкото съзнание диша. Музикалният свят е среда, чрез която душата се проявява на Земята.

Без музика, без музикалната среда, която светът на тоновете образува, душата и духът на човека не могат да се проявят.

Любовта без подходяща музикална среда също така не може да се прояви.

А Любовта - това е великата реалност в живота.

И когато казваме, че Любовта не може да се прояви без музика, ние подразбираме она разумен ред в проявите на Природата, който в случая се изразява по следния начин: музиката е среда на съзнанието, съзнанието е среда на човешкия ум, а умът е среда на Любовта.

Така вървят нещата във възходяща степен. Ето защо ние твърдим, че музиката, разбрана във висок и широк смисъл, е като подготвителна среда на най-великата реалност в света - Любовта.

Учителя

Фестивали на здравословния начин на живот „Здравей, Здравей!“

За шести пореден път в Пловдив се проведе традиционният вече фестивал на здравето „Здравей, Здравей!“. Идеята за тези фестивали се роди през 2010 година в Пловдив, като инициаторите и кръстниците бяха Антон и Мирела Партинови от Русе. Фестивалът има за цел да популяризира здравословния начин на живот във всички негови аспекти: физическо, емоционално, ментално и духовно здраве, като използва основно ресурсите на Пловдив и за Пловдив. В тези дни на празника на Здравето си дават среща специалисти и експерти в областта на алтернативните, традиционните и съвременните методи за превенция и лечение, които запознават обществеността с прости и ефективни начини да се грижим за своето здраве. Фестивалът е трибуна на холистични лекари, консултанти, лектори, терапевти, хора, занимаващи се с психологична помощ, треньори на лечебни двигателни техники, които представят един впечатляващ и завладяващ свят в полза на здравето. Основният дух на фестивала е инспириран от древната максима „Здрав дух в здраво тяло“. Организацията е дело на няколко десетки доброволци и има абсолютно некоммерсиална цел. На първия фестивал имаше десетина лектори и скромно изложение на здравословни продукти. Тази година лекторите и водещите практики и работилници бяха над 100, разпределени в седем зали, в които се случваха паралелно събития. Отделно от това в градската градина имаше програма „Движение“, където посетителите имаха възможност да се включат във функционални тренировки, тайчи, йога, попинг, капоейра, спирална гимнастика, зумба, салса, регетон, или да бъдат част от уникална практика „Живей бавно“. Естествено, и Паневритмията беше част от разнообразния спектър практики.

Трудно е да се опише всичко, което пловдивчани имаха щастието чуят, видят и преживяват тази два дни на празника на здравето. Темите бяха обособени по зали: Голяма зала, където бяха представени лектори с актуални и иновативни теми; зали за психология, здравословно хранене, йога и духовни практики; зала за дискусии и зала за работилници, в които желаещите можеха да се научат как да си направят домашна паста за зъби, например, или да поработят с глина.

Началото на лекциите бе дадено от д-р Марчин Илиев, хипнотерапевт, които се спря на темата за чудоейното лечение и какво ни пречи да го постигнем. Потокът продължи с Петър Петров и темата за регресиите, Никола Стоянчев - за лечение по духовен път; дядо Владо - народен лечител, които сподели своите ценни рецепти, чрез които много хора, отписани от съвременната медицина, са възвърнали своето здраве. Традиционни гости на пловдивския фестивал са Валентин Илиев (Оренда и българите) и Розмари Де Мео, които са известни радатели на древните български практики за лечение и духовност. И това беше само началото. За тези, които се интересуват от лекторите и техните теми, има сайт, където се качват много от лекциите, които могат да се гледат свободно в сайта: www.zdraveizdrave.org.

За малките деца, в специално обособен

фигура 1
Изложението в Дома на техниката

фигура 2
Функционална тренировка в градската градина

фигура 3
Демонстрация на карате в градската градина на Пловдив

фигура 4
Залите и тази година бяха препълнени

фигура 5
Детски кът за най-малките

фигура 6
Паневритмията - красивият изгрев на човешката душа

кът, се грижеха доброволци, докато техните родители се наслаждаваха на богата програма.

Част от колорита на фестивала са изложителите на здравословни храни и продукти. Тази година имаше повече от 30 изложители! Освен продукти, които можеха да се опитат на място, те предлагаха и услуги като диагностика на тялото с алтернативни методи, например скенар, квантова диагностика и др.

Традиционно във фестивалите участват приятели и симпатизанти на Братството - като помощ в организацията на фестивала и като лектори, споделящи своите знания в съответни области или теми и практики, дадени от Учителя. Тази година гости бяха Слав Славов, който представи училище „Изгрев“ и методите на работа в Слънчевата педагогика, изградена върху принципите за образование и възпитание, дадени от Учителя. Андрей Грива и Галя Герасимова представиха „Вкусните мисли“ - идеите на Учителя за храненето и неговото място в духовното израстване на човека. Мария Атанасова от Пловдив направи практическо занимание „Паневритмията - красивият изгрев на човешката душа“; Живко Стоилов - темата за състояния на съзнанието в духовните практики; Десислава Стоянова - темата за замърсяването с пластмаси; Веселин Орешков - Живителната сила на растенията...

За пръв път тази година идеята за фестивал на здравето запали още два града - Казанлък и Троян. На 15 и 16 май в Казанлък „Здравей, Здравей!“ зарадва казанлъчани с теми като „Здравей от природата“ на д-р Светла Балтова; „Как да си отгледаме супер мозък“ на Линда Дудек (Дания); „Българските супер храни“ на Георги Жеков; „Тангризм и здраве“ на Спас Мавров; „Пси - психика, ситуации и изпитания“ на д-р Кирилов; „Холотропното дишане като път към цялостта“ на Петър Коджабашев; „Психо-Биология“ на Живко Стоилов; „Здравословно хранене“ на Джорджия. Атмосферата на фестивала беше повдигната от Георги и Теменужка Стойчеви с концерт по музика на Учителя „Музика за медитация“.

В Троян фестивалът „Здравей, Здравей!“ беше открит от кмета на Троян г-жа Донка Михайлова. Първият ден протече в заседателната зала на общината, където бяха представени теми като „Фундаменти на здравето“ от инж. Вълчев и „Здравей от природата“ от д-р Балтова, а на площада се извиха хора под съпровода на оркестър за народна музика „Заедно“. Вторият ден протече в екоселище „Азарей“ в с. Горно Трапе, където Мартин Иванов атрактивно представи своята нова книга „Звуци от тишината“; Сузана Томова, психолог, представи темата „Цветята - аромат, цвят и изцеление“; Калин от „Зеленият отбор“ разказа за „Независима банка за семена - Пелити“. Паневритмията, като път за хармония, отново беше част от фестивала, представена от Живко Стоилов. И това са само част от темите и заниманията, които лекторите и водещите споделяха безвъзмездно с участниците.

Живко Стоилов

фигура 7
Презентация на Слав Славов за училище „Изгрев“

фигура 8
„Розобер“ - представен от „Бяла роза“, гр. Казанлък

фигура 9
Музика за медитация - Георги и Теменужка Стойчеви

фигура 10
Светла Балтова: Лечение с елементите на природата

фигура 11
Залата на общината в гр. Троян

фигура 12
Паневритмията - път за хармония и здраве

По стъпките на предците ни в Италия с хор „Дъга“ от Пловдив

Една наша мечта с двегодишна давност вече е факт - да представим музиката на нашия учител Беинса Дуно във Вечния град. Поканата дойде от наш голям приятел - Серджо де Анджелис, който с наша помощ сформира група в Сант Оресте, предградие на Рим, и започна усилената работа по изучаване на Паневритмията и изучаване Словото на Учителя. Нашите духовни цели съвпаднаха с тези на Български Център „Просветление“, които бяха организирали пътуващ семинар по стъпките на нашите предци на Апенинския полуостров. Това пътуване ни обогати много и ни накара да се почувстваме горди, че сме български.

Още преди навлизането в първия град на Италия - Венеция - започна и разказа на Дамян Попхристов за богемилската община, изградена тук от българския патриарх Стефан още в 929 година, както и за непрекъснатите през вековете разнородни контакти на Венецианската република с българската държава. С този град е свързан и духовният подвиг на Кирил и Методий за утвърждаването на славянобългарския език като каноничен след проведенния диспут с триезициците. Последва посещение в стария университет на Болоня, основан през 1088 година, който през 1118 година получава статут на първия свободен от църквата университет благодарение на преподавателя по гражданско право Булгаро дей Булгари - преподавател по това време в университета и губернатор на града. Заради блестя-

щите си плодотворни отношения той е наречен „Златната уста“. В капела „Санта Мария дей Булгари“ (църквата на българите) не можахме да влезем поради мероприятие, но успяхме да посетим централната аула на правистите, която до миналия век е носела името му. Днес се нарича „Стабат Матер“, защото тук Доницети дирижира за първи път именитата творба на Росини. Отдадохме почит на мястото, като изпяхме 91. псалом по музика на Учителя и подарихме на националната библиотека, която се помещава в стария университет, едно великолепно издание на „История Славянобългарска“, предоставено от Сорбонимист интернационал, съюз „България“ и СИ „Старинен Пловдив“.

Следващата ни спирка беше красивата ренесансова Флоренция. Интересно бе да научим, че в 1212 г. там имало утвърдена богемилска община, просъществувала повече от 100 години, и че в училището към нея са учили видни граждани на Флоренция. И когато в 1231 г. папа Григорий IX учредил Инквизицията против богемилите, поверил това на доминиканците. Нашата сестра Йорданка Хаджийска ни заведе на мястото, където в 1244 г. са умъртвени последните богемилите. Съвсем نابлизу в църквата „Санта Мария Новела“ се поклонихме пред тленните останки на един друг велик българин и Вселенски патриарх - Йосиф II, който през 1439 година на Фераро-Флорентинския събор отстоява идеята за обединението на Източ-

ноправославната и Католическата християнски църкви. Негов барелеф видяхме и на централната порта на катедралата „Свети Петър“ в Рим. Доказателство за изключителната харизма и уважение, с които се е ползвала тази голяма историческа личност, е и фреската в двореца „Медици Рикарди“ във Флоренция, която представя тържественото влизане на Вселенския патриарх в града.

След разказа на Дамян Попхристов за ролята на богемилите за духовното издигане на цяла Западна Европа и особено Италия, ренесансова Флоренция ни се видя още по-красива и впечатляваща с великолепните си музеи, с духа на Данте и Петрарка, с имената на най-големите скулптори, архитекти и художници: Арнолфо ди Камбио, Джото, Микеланджело, Донатело, Брунелески, Тициан, Вазари, Верокио и много други. От купола на „Санта Мария дел Фиоре“ (главната катедрала) и от площад „Микеланджело“ се любувахме на красивите градини, на закрития мост „Понте Векио“ и блестящата под нас река Арно.

Дойде и дългоочакваният трети ден с първия ни концерт в градчето Сант Оресте. Кацнал на едно високо плато в предградията на Рим, подножието му е заобиколено от златистата лента на река Тибър. Концертът, замислен първоначално само за братската общност, прерасна в общоградски концерт. Пренесохме го на най-високия площад в града. Закътанено сред старинни сгради, мястото имаше

чудесна акустика. Започнахме късно вечерта по светло и завършихме под небе, осеяно със звезди. Романтично, красиво и вдъхновяващо! Независимо от силния вятър, публиката непрекъснато растеше, привлечена от необичайно звучащата за тях музика. В кратко слово сестра Йорданка Хаджийска представи живота, словото и музиката на Учителя Беинса Дуно на италиански език. Съдържанието на всяка песен беше представяно с кратък насочващ текст. В паузата Серджо де Анджелис разказа за топлото посрещане в братската общност на град Пловдив и прочете свои стихове, посветени на това пребиваване в България. Във втората част на концерта представихме братски песни под наслова „Слънчевите песни на България“, като бяхме подбрали песни в неравноделни размери, насочвайки вниманието към слънчевия ритъм (7/8 размер). И те бяха възприети от публиката с възторг и горещо аплодирани. Концертът завърши с братски прегръдки, с много топлота и с покана за италианско гостуване в България. Настанени като гости в домовете на домакините ни, усетихме отново тяхната сърдечност и приятелство по време на братската вечеря, на която си разменихме подаръци и адреси с надеждата, че скоро отново ще се видим.

В ранното утро на следващия ден всички - българи и италианци, повече от 30 човека - се събрахме на старинен амфитеатър с кръглата сцена. Кацнал на най-високото място в естествения парк, от него се откриваше приказна гледка към долината,

обгърната в мистична бяла мъгла, а ние горе играехме Паневритмия и душите ни летяха и се сливаха във висините. Така изпълнихме и една мечта на братската група от Сант Оресте - да танцуваме заедно на това магнетично място.

И макар че ни се искаше да останем повече, потеглихме за Рим, където вечерта ни предстоеше друг концерт в българското неделно училище „Асен и Илия Пейкови“ в сърцето на Ватикана. Вечният град ни посрещна с величието на античния форум, Колизеума, Капитолийския хълм, прекрасния площад пред катедралата „Сан Пиетро“. Но най-много ни развълнуваха местата, свързани с нашата история. Посетихме манастира „Санта Пракседе“. Там е живял, творил и починал Св. Кирил. Само на 100 метра е величествената катедрала „Санта Мария Маджоре“, където в 868 г. папа Адриан II е обявил българската азбука за канонична.

Уморени, но и концентрирани за предстоящия концерт, отново се върнахме на площад „Сан Пиетро“. Българското училище се помещава до малката уютна църква от шести век „Сан Лоренцо“, притежание на Ватикана. В нея се събра българската общност за среща, посветена на българския дух, на делото на двамата братя Кирил и Методий и на българската следа, оставена на Апенините.

Тя започна с тържественото изпълнение на „Благославяй, душе моя, Господа“ и други духовни песни от Учителя Беинса Дуно. Последва кратка беседа по темата, изнесена от Дамян Попхристов, и вечерта завърши с пес-

ни в български национални ритми, които накареха публиката на два пъти да стане на крака. Завършихме с „Дух непобедим“. С огромна благодарност подарихме на нашите домакини, в лицето на Венета Ненкова, прекрасното издание на „История Славянобългарска“, която тя прие с благоговение.

Финалът на нашето пътуване бе на следващия ден в църквата „Сан Клементе“. Тук са мощите на Св. Кирил. Долу в криптата не беше възможно да слезем, но Дамян Попхристов настоя пред един от отците да приемат и поставят на гроба (сега празен, защото мощите са пренесени горе в църквата) малката кутийка с пръст от България, която бяхме донесли. Това беше първата част от мисията ни тук. После всички се събрахме пред нишата, където са положени мощите на Св. Кирил и е поставена голяма икона. Точно в този момент зазвуча органът на църквата. Ние всички казахме „Отче наш“ и молитвата за България. Тя прозвуча още по-тържественно и силно на фона на музиката... Очите на всички бяха пълни със сълзи на радост, умиление и възторг. Достоен финал на нашето присъствие в Рим!

Разделихме се с групата, която продължи на юг по стъпките на предците ни там - алцековите българи. На летището ни изпрати и внушителната статуя на Леонардо да Винчи, дело на българския скулптор Асен Пейков. Частичка от нас оставихме в Италия, донесохме от там много топлота, сърдечност и благодарност.

Надя Табакова

Мирът иде

ТРЕТИ КОНЦЕРТ ОТ ЦИКЪЛА „МУЗИКАЛНОТО ТВОРЧЕСТВО НА ПЕТЪР ДЪНОВ“

На 17.05.2015 г. в зала „България“ се проведе третият концерт от цикъла, представящ интегрално музикалното творчество на Учителя по случай 150 години от Неговото рождение. Този път акцентът беше поставен върху свещените санскритски песни на Учителя. В аранжимент и под диригентството на Петър Ганев и в майсторската интерпретация на знаменити певци и Националния филхармоничен хор, съпроводжани от КА „Софийски солисти“ и орган, тези песни показаха своята истинска духовна мощ и сила на въздействие. След колективно изпълнение на „Аум“ и проникновеното въвеждане в атмосферата на творещия се свят („В начало бе Словото“, изпълнена от Пламен Бейков - бас), публиката беше очарована от мистичната дълбочина в изпълненията на Цветана Бандаловска - сопран („Аин Фаси“, „Фир-Фюр-Фен“, „Вътрешният глас на Бога“); Атанас Младенов - баритон („Махар Бену Аба“); Марияна Панова - сопран („Киамет Зену“, съвместно с Ат. Младенов) - и тримата солисти на Софийска национална опера. А „Венир Бенир“ и

„Вехади“ - тези духовни шедьоври в музикалното творчество на Учителя, бяха превърнати чрез разработките на Петър Ганев в ангелски хор, звучащ от Небето. В Библията, в Откровението на Йоан, се говори за Нова песен, изпълнена от хор от 144 000 праведни, която никой дотогава не бил чувал и не знаел. Музиката на Учителя е именно израз на тази Нова песен, която Той свали за нас от Божествения свят и чрез която се твори Новото Битие. Присъстващите в залата се чувстваха съпричастни към една голяма духовна мистерия, чрез която Светлите сили преустройваха нашия свят. Изключително постижение на концерта беше и изпълнението на молитвата

„Чуй, Господи“ от сопраното Гиргина Гиргинова. Слушали сме прекрасния аранжимент на П. Ганев на тази песен многократно в изпълнение на прочути братски солисти. Г. Гиргинова обаче изгради в нея свой неповторим възвишен свят. В залата присъстваха много хора, които се докосват до тази музика за първи път. Българската културна общественост вече започва да оценява високата стойност на музиката на Учителя и да я приема за национално богатство. Всички солисти показаха върхови постижения в интерпретацията на музиката на Учителя. Високата енергия на санскритските песни на Учителя въвежда в нашия човешки свят мира и съвършенството на Божестве-

ния свят. Песента „Мирът иде“ беше духовен израз на това уникално събитие и символ на този концерт (внушително изпълнена от сопраното Марияна Панова). Впечатляващо беше и изпълнението на песента „Радост и скръб“ от дуета Панова - Младенов, както и виртуозното изпяване на „Колко сме доволни“ от Г. Гиргинова. Националният филхармоничен хор и този път зарадва публиката с вдъхновеното си изпълнение на песни от Паневритмията, както и емблематични песни като „Той иде“, „Да имаш вяра“, „Запали се огънят“. Финалната песен „На ранина“ вдигна на крак цялата пееща зала и обедини присъстващите под знака на истинското братство и вярата в доброто. Четвъртият концерт от цикъла ще бъде на рождения ден на Учителя - 11 юли, от 11 часа в зала „България“. Не пропускате шанса да участвате в сътворяването на Новия свят!

Божанка Ганева

Детски събор в Ксилифор

от стр. 1

Малко след това Мария прочете на уморените гимнастици приказката за Вълшебното зърно, което Змеят открадва от Благарите и така отнема силата и щастието им. Децата слушаха с ококорени очички за славните времена, когато хората били силни и добри, помагали с радост един

хлебчета - най-сладките, които сме опитвали!

След вкусния обяд и малко почивка дойде време да порисуваме с пръстчета под вълшебните звуци на цигулката на Дочка Михова. Затваряме очи и се потапяме в приказния свят на музика и цветове, на светлина и радост. После пренасяме всичко на бе-

на друг, не боледували и не се уморявали, а с песни и радост вършели всичката си работа.

Накрая на приказката се оказа, че имаме карта за заровеното съкровище, което някой преди много години е успял да укрие от Змея и всички вкупом тръгнахме да го търсим.

Срещнахме в гората Пазачите на тайните врати, но се справихме

лия лист и се ражда пъстра, по детски чиста красота.

Мария ни научи кой тон в какъв цвят греє и с радост попяхме под прохладните сенки на Ксилифор. За всяко дете имаше шалче в желания цвят, построихме гамата, разбрахме каква е разликата между долно и горно „до“ и кой тон ни е любим.

Вечерта ни подари

с изпитите, на които ни подложиха, отговорихме им на въпросите-ключове и с помощта на картата открихме истинско вълшебно зърно, заровено в малко ковчеже. Радостта ни беше голяма!

Всички се изредихме да погалим малките зрънца, да ги подържим в шепи... Дали пък наистина са вълшебни тези зрънца и могат ли те да върнат изгубената сила на народа ни? За награда всички можехме да си омесим питчици от лимец и изворна вода - с песни и молитва, с благодарност и Любов.

Ето ги и готовите

забавен импротеатър с Дени, която ни накара да се почувстваме като истински актьори, разсмяха ни до сълзи и ни научи на купища интересни игри.

Легнахме си уморени и щастливи, а на другия ден отново играхме гимнастически упражнения, рисувахме на асфалта със Светла, летяхме над езерото и се катерихме по стената.

Благодарим на всички приятели, които дойдоха, за да си подарим тези два дни на искрен детски смях, на блеснали очички и споделена Радост!

Биляна Мусева

Представяне на книгата „Паневритмия - здраве и благополучие“ в Плевен

Ще ви разкажа накратко историята на това представяне. Студент съм в педагогическия колеж в Плевен и посещавайки библиотеката на колежа, често си говорим с библиотечарката за нещата от живота и споменах за Учителя и Учението. След няколко разговора реших да предложа книги на Учителя и тя на драго сърце прие. Така не след дълго в библиотеката на колежа се озоваха „Сила и живот“ 1-7 том, „Учителя за образованието“, „Слънчевата педагогика“, „Науката и образованието“, „Паневритмия - здраве и благополучие“, диск с Паневритмия, от който се е

заинтересувала и зам.-ректора на колежа доц. Вълва. И тогава в мен се роди идеята, че един труд като дисертацията на д-р Людмила Червенкова за здравословния ефект на Паневритмията, одобрен от светски преподаватели, би бил много убедителен пред студентската аудитория.

Речено - сторено. След няколко разговора с доц. Вълва и д-р Червенкова бе уговорено срещата със студентите да е на

12 май в аула 110 на ПК в Плевен. Освен това, в същия ден от 17 ч., в Художествена галерия „Илия Бешков“ за широката аудитория щеше да бъде представена и книгата на Людмила Червенкова „Паневритмия - здраве и благополучие“. В педагогическия колеж лекцията бе представена с помощта на мултимедия, присъстваха около трийсетина студенти. Благодарение на доц. Вълва лекцията продължи повече от уговореното. Накрая една сту-

дентка пожела Людмила Червенкова да покаже упражнение от Паневритмията. Показано и изпълнено бе първото упражнение от Паневритмията. Така завърши срещата в колежа. В Художествена галерия „Илия Бешков“ представянето бе отново с мултимедия, а екипът на галерията бе изключително внимателен. Накрая имаше и въпроси, свързани не само с Паневритмията, но и с учението на Учителя.

Така се осъществи тази идея - на две места в нашия град през този ден бе представена темата: „Паневритмията и учението на Учителя“.

Димитър Първанов

Гласът на душата

Тази година за първи път в рамките на XX Салон на изкуствата, организиран от Националния дворец на културата, беше включен концерт с музика от Учителя. Концертът се състоя на 12 юни в зала 9 на НДК и бе посрещнат с голям интерес от публиката, голяма част от която за първи път се докосва до музиката на Учителя.

Нашите прекрасни музиканти Иоана Стратева, Магдалена и Стефан Далчеви и солистите Гиргина и Пламена Гиргинови завладяха душите на слушателите с проникновената си и вгълбена интерпретация на някои от най-мистичните песни на Учителя, повечето от които на ватански език. Аранжментите на песните бяха на Стефан Далчев, Георги Стратев и на Филип Стоицев.

Особено впечатляващо беше изпълнението на песните „Една вечна Истина“ и „Венир Бенир“ в аранжмента на Георги Стратев. Това беше истинската кулминация на този прекрасен концерт. Композицията е част от ораторията „Евангелие от Иоана“ на Г. Стратев, която той пише по мотиви от песни на Учителя. Тя започва с едно вгълбено, медита-

тивно цигулково соло - мистичен разказ за първата Велика Душа, след което зала та буквално се взривява от гласовете на Гиргина и Пламена и от мощното „Венир Бенир (Ти, Велики, Който благославяш всички и всичко) Бихар Бенум (да бъде благословен). Ил Биют (Бо-

же, благослови Великото, Младостта, Началото на живота!) Ил Безут (Благослови младия, начеващия, Божественния живот. Благослови Божественното, което зачева в душата - диханието на Бога, което сме приели първоначално!) Ом Биют (Той е сам - Единственият, Който

благославя) Ил Безут Ом Биют (Той е всичко. Той е навред) Зун Мезун (Целият наш живот) Бином Ту Мето (Сега така да бъде).

Тази песен е апотеоз на Сътворението! Великото, Божественното ражда и благославя малкото - душата. И малкото се изпълва с благоговение към Великото, към Бога. Душата си спомня времето, когато е приела първия дъх от Божието.

И тук, след това форти-симо от гласовете, подкрепени от другите инструменти и след развълнуваното и забързано темпо, в пълен контраст идва връщането към първата тема - към първата Велика Душа, носителка на Любовта!

Неслучайно концертът бе озаглавен Гласът на душата - на човешката душа, която е зачената в лоното на Великата Душа от Божия Дух и която пак ще се върне при своя първоизточник - Началото на всички начала!

И Духът ще се върне при Бога, Който Го е дал! Алфа и Омега! Начало и конец на цялото съществуване!

Петра

Ела, о, Светлина!

*"И Светлината свети в тъмнината, и тъмнината я не обзе."
Ев. Йоан 1:5*

Ела, о, Светлина, като смирение и като детска нежност във душите ни. Мира свещен на изгревите чисти в сърцата запали, за да просветнат с усмивката искряща на Зората... Защото страшна е обсадата на тъмното - то алчно пипала към нас протяга да завоева нови територии... Но Ти, о, Светлина, бъди ни крепост. Лъчите Ти безсмъртни - светла стража срещу пороите на тъмнината... Бъди със нас, бъди със нас, Животворяща Светлина - сега и в бъдното... Завинаги!

Псалом 3

Господи, неизследими са Твоите пътища и безкрайна е Милостта Ти. В ладията на Живота Си ни поставил, в океана на Любовта ни люлееш, в слънчева светлина плуваме. Толкова е хубав този живот, с който Си ни изпълнил, и богати даровете, с които насищаш деня ни. Но дал си ни, Господи, и нощ, вълните ни връхлитат и бурите изглеждат нестихващи. Безбурно е морето, но само вълните ще доведат рибите; синьо е небето, но само облаците ще донесат дъжд. Тихо е в сърцето, но само детето ще го накара да трепне. И както сеячът хвърля семето в земята и очаква посятото да зрее, така и Ти, Господи, си ни хвърлил в Живота и даваме своя плод. Обръщам взора си към Тебе, Господи, и от Слънцето израствам, изпълваш ме с благодат. Плевелите растат заедно с житото, но не добиват неговата жътва. Бъди ми жътвар, Господи, посади ме на плодородна почва,

Жела Николова

Утринен концерт във Варна

Един прекрасен утринен концерт с музика на Учителя и подбрани мисли от неговото Слово бе поднесен на варненската публика на 7 юни в залата на Радио Варна. Красивите сопранови гласове на Марияна Панова и Цветана Бандаловска, майсторското изпълнение на Струнен квартет

„Музика Езотерика“, под ръководството на Петър Ганев, изпълниха със светло вдъхновение и благодарност публиката. Така този юнски ден се превърна в своеобразен празник, като изпълни черноморското пространство с духовност и красота.

Редакторски екип: Соня МИТЕВА - 0897847649,
Росица Иванова, Живко Стоилов
Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
За контакти: 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11, ап. 13
Електронна книжарница на издателство "Бяло братство":
<http://www.beinsadouno.com/книжарница>
Сайт на издателството: www.bialobratstvo.info
e-mail: bratski_jivot@mail.bg цена: 1,00 лв.